

ПАТЕНТ

НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

№ 47527

СПОСІБ ДІАГНОСТИКИ ХОЛЕСТАЗУ

Видано відповідно до Закону України "Про охорону прав на винаходи і корисні моделі".

Зареєстровано в Державному реєстрі патентів України на корисні моделі **10.02.2010.**

Голова Державного департаменту
інтелектуальної власності

М.В. Паладій

(19) UA

(51) МПК (2009)

G01N 33/00

G01N 33/50

- (21) Номер заявки: **у 2009 08490**
- (22) Дата подання заявки: **12.08.2009**
- (24) Дата, з якої є чинними права на корисну модель: **10.02.2010**
- (46) Дата публікації відомостей про видачу патенту та номер бюллетеня: **10.02.2010, Бюл. № 3**

(72) Винахідники:
Литвин Катерина Юріївна, UA,
Сурєменко Микола Степанович, UA,
Стекленьова Наталія Іванівна, UA,
Шевцова Алла Іванівна, UA,
Бразалук Олександр Захарович, UA,
Губар Ірина Олександрівна, UA

(73) Власники:
Литвин Катерина Юріївна, вул. Янгеля, 13, кв. 105, м. Дніпропетровськ, 49089, UA,
Сурєменко Микола Степанович, вул. Котляревського, 7, кв. 209, м. Дніпропетровськ, 49081, UA,
Стекленьова Наталія Іванівна, вул. Орловська, 27, кв. 17, м. Дніпропетровськ, 49052, UA,
Шевцова Алла Іванівна, пр. Героїв, 3, кв. 7, м. Дніпропетровськ, 49027, UA,
Бразалук Олександр Захарович, пр. Героїв, 67, кв. 120, м. Дніпропетровськ, 49029, UA,
Губар Ірина Олександрівна, бул. Слави, 47, кв. 29, м. Дніпропетровськ, 49126, UA

- (54) Назва корисної моделі:

СПОСІБ ДІАГНОСТИКИ ХОЛЕСТАЗУ

- (57) Формула корисної моделі:

Спосіб діагностики холестазу, що включає відбір проби сироватки крові, дослідження концентрації β-ліпопротеїдів електрофоретичним шляхом, математичну обробку та оцінку вихідних даних, який відрізняється тим, що додатково у пробі сироватки крові досліджують концентрації ферменту АЛТ печінкового комплексу, білірубіну, холестерину, лужної фосфатази, орозомукоїду, як маркера онкологічних і запальних процесів, шляхом ракетного електрофорезу, з використанням 1 % агарозного гелю, вуглецевого антителу Ca-19-9, як специфічного маркера пухлин підшлункової залози, шляхом твердофазного імуноферментного аналізу, вміст середньомолекулярних пептидів, як інтегрального показника ендогенної інтоксикації, за рівнем поглинання середньомолекулярних пептидів у монохроматичному світловому потоці на

довжині хвилі аналізатора 254 нм, після вивільнення сироватки крові від високомолекулярних пептидів і білків за допомогою трихлороцтової кислоти, і центрифугування надосадової рідини, Тимолову пробу, визначають розміри печінки, а також тривалість переджовтяничного періоду, стать і вік клініко-анамнестичним шляхом, при математичній обробці даних обчислюють співвідношення фракцій орозомукоїду OP-1, OP-1a, OP-3, а оцінку вихідних даних виконують за допомогою балів, при цьому β -ліпопротеїди оцінюють у +5 або -2 бали, при концентрації 60 або > 60 од., фермент АЛТ печінкового комплексу - у +5 або -3 бали, при концентрації 3 або > 3 од., білірубін - у -3 або +2 бали, при концентрації 170 або > 170 мкмоль/л, холестерин - у -2 або +3 бали, при концентрації 8,5 або $> 8,5$ мкмоль/л, лужну фосфатазу - у -6 або +3 бали, при концентрації 320 або > 320 мкмоль/л, орозомукоїд - у -2 або +5 балів, при його кумуляції 1,6 або $> 1,6$ г/л, співвідношенню фракції OP-1 надають +11 або -6 балів, при значенні 60 або > 60 %, співвідношенню фракції OP-1a надають +4 або -3 бали, при значенні 8 або > 8 %, співвідношенню фракції OP-3 оцінюють у +3 або -5 бали, при значенні 1 або > 1 %, Тимолову пробу - у +10 або -7 балів, при значенні 5 або > 5 од., вміст вуглецевого антигену Ca-19-9 -у -2 або +6 балів, якщо його концентрація сягає 400 або > 400 од./ мл, середньомолекулярні пептиди - у + 7 або -5 бали, якщо їх число дорівнює 0,18 або $> 0,18$ од. оптичної щільнності, розміри печінки - у -3 або +2 бали, якщо їх відхилення від норми сягає 2 або > 2 см, тривалість переджовтяничного періоду - у -3 або +4 бали, при її відповідності 7 або > 7 діб, стать - у +2 або -6 балів, якщо вона чоловіча або жіноча, вік - у -7 або +6 балів, якщо він дорівнює 50 або > 50 років, відповідно, підсумовують бали та діагностують холестаз пухлинного або вірусного ґенезу, якщо сума балів дорівнює +13 або -13 балів, відповідно, або початок розвитку холестазу пухлинного або вірусного ґенезу, якщо сума балів укладається у проміжок від +12 до +1 або від -1 до -12 балів, відповідно.

УКРАЇНА

(19) UA (11) 47527

(13) U

(51) МПК (2009)

G01N 33/00

G01N 33/50

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ДІАГНОСТИКИ ХОЛЕСТАЗУ

1

2

(21) u200908490

(22) 12.08.2009

(24) 10.02.2010

(46) 10.02.2010, Бюл.№ 3, 2010 р.

(72) ЛИТВИН КАТЕРИНА ЮРІЇВНА, СУРЕМЕНКО МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, СТЕКЛЕНЬОВА НАТАЛІЯ ІВАНІВНА, ШЕВЦОВА АЛЛА ІВАНІВНА, БРАЗАЛУК ОЛЕКСАНДР ЗАХАРОВИЧ, ГУБАР ІРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

(73) ЛИТВИН КАТЕРИНА ЮРІЇВНА, СУРЕМЕНКО МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, СТЕКЛЕНЬОВА НАТАЛІЯ ІВАНІВНА, ШЕВЦОВА АЛЛА ІВАНІВНА, БРАЗАЛУК ОЛЕКСАНДР ЗАХАРОВИЧ, ГУБАР ІРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

(57) Спосіб діагностики холестазу, що включає відбір проби сироватки крові, дослідження концентрації β-ліпопротеїдів електрофоретичним шляхом, математичну обробку та оцінку вихідних даних, який відрізняється тим, що додатково у пробі сироватки крові досліджують концентрації ферменту АЛТ печінкового комплексу, білірубіну, холестерину, лужної фосфатази, орозомукоїду, як маркера онкологічних і запальних процесів, шляхом ракетного електрофорезу, з використанням 1 % агарозного гелю, вуглецевого антигену Ca-19-9, як специфічного маркера пухлин підшлункової залози, шляхом твердофазного імуноферментного аналізу, вміст середньомолекулярних пептидів, як інтегрального показника ендогенної інтоксикації, за рівнем поглинання середньомолекулярних пептидів у монохроматичному світловому потоці на довжині хвилі аналізатора 254 нм, після вивільнення сироватки крові від високомолекулярних пептидів і білків за допомогою трихлороцтової кислоти, і центрифугування надосадової рідини, Тимолову пробу, визначають розміри печінки, а також тривалість переджовтяниничного періоду, стать і вік клініко-анамнестичним шляхом, при математичній об-

робці даних обчислюють співвідношення фракцій орозвомукоїду ОР-1, ОР-Іа, ОР-3, а оцінку вихідних даних виконують за допомогою балів, при цьому β-ліпопротеїди оцінюють у +5 або -2 бали, при концентрації ≤ 60 або > 60 од., фермент АЛТ печінкового комплексу - у +5 або -3 бали, при концентрації ≤ 3 або > 3 од., білірубін - у -3 або +2 бали, при концентрації ≤ 170 або > 170 мкмоль/л, холестерин - у -2 або +3 бали, при концентрації ≤ 8,5 або > 8,5 мкмоль/л, лужну фосфатазу - у -6 або +3 бали, при концентрації ≤ 320 або > 320 мкмоль/л, орозвомукоїд - у -2 або +5 балів, при його кумуляції ≤ 1,6 або > 1,6 г/л, співвідношенню фракції ОР-1 надають +11 або -6 балів, при значенні ≤ 60 або > 60 %, співвідношенню фракції ОР-Іа надають +4 або -3 бали, при значенні ≤ 8 або ≥ 8 %, співвідношенню фракції ОР-3 оцінюють у +3 або -5 бали, при значенні ≤ 1 або > 1 %, Тимолову пробу - у +10 або -7 балів, при значенні ≤ 5 або > 5 од., вміст вуглецевого антигену Ca-19-9 - у -2 або +6 балів, якщо його концентрація сягає ≤ 400 або > 400 од./ мл, середньомолекулярні пептиди - у +7 або -5 бали, якщо їх число дорівнює ≤ 0,18 або > 0,18 од. оптичної щільності, розміри печінки - у -3 або +2 бали; якщо їх відхилення від норми сягає ≤ 2 або > 2 см, тривалість переджовтяниничного періоду - у -3 або +4 бали, при π відповідності ≤ 7 або > 7 діб, стать - у +2 або -8 балів, якщо вона чоловіча або жіноча, вік - у -7 або +6 балів, якщо він дорівнює ≤ 50 або > 50 років, відповідно, підсумовують бали та діагностують холестаз пухлинного або вірусного ґенезу, якщо сума балів дорівнює ≥ +13 або ≤ -13 балів, відповідно, або початок розвитку холестазу пухлинного або вірусного ґенезу, якщо сума балів укладається у проміжок від ≥ +12 до +1 або від -1 до ≤ -12 балів, відповідно

Корисна модель відноситься до медицини, зокрема, до дослідження або аналізу біологічних матеріалів шляхом *in vitro*, переважно крові, та може бути використаною в інфектології, гастроендітерології або хірургії.

Відомий спосіб діагностики холестазу, що ґрунтуються на відборі порції жовчі у холедоходудо-нальний, міхурковій та печінковій протоках і наступному аналізі вмісту нуклеїнових кислот [1]. Недоліками способу є замала точність кінцевого

(19) UA (11) 47527 (13) U

(19) UA

результату, адже стан нуклеїнових кислот характеризує лише наявність хронічного гепатиту, що обмежує відрізнення холестазу вірусного ґенезу від пухлинного. Вочевидь, що даний спосіб складний, характер його клініко-інструментальних досліджень інвазивний і травматичний, що при використанні часто збільшує холестаз печінки.

Більш наближеним до дійсної корисної моделі серед об'єктів аналогічного призначення за кількістю істотних ознак є спосіб діагностики холестазу, що включає відбір проби сироватки крові, дослідження в ній концентрації β -ліпопротеїдів електрофоретичним шляхом, математичну обробку та оцінку вихідних даних, у відповідності з котрим, з сироватки крові додатково віddіляють α -ліпопротеїди, а виділення α - і β -ліпопротеїдів здійснюють шляхом гель-електрофорезу, із застосуванням агарозної пластиини, при математичній обробці даних знаходять співвідношення β хінів концентрацій у сироватці, а перед оцінкою визначають ступень виразності холестатичного ураження, на основі зіставлення шуканого співвідношення з нормаллю [2]. На відміну від попереднього аналого за цим способом досягають спрощення, що підтверджується оперативністю, атравматичністю та поліпшенням інвазивних характеристик. Проте, зазважа недостатньою кількістю оцінних критеріїв, які кореляють з синдромом холестазу, точність способу залишається недостатньою.

До основи дійсної корисної моделі поставлена задача винайти такий спосіб діагностики холестазу, застосування которого за рахунок збільшення числа діагностичних критеріїв, які кореляють з синдромом холестазу, із ваговою кваліфікацією за допомогою оцінних балів і диференціювання, сприяло б підвищенню точності.

Поставлена задача вирішується тим, що при використанні у способі діагностики холестазу, що включає відбір проби сироватки крові, дослідження концентрації β -ліпопротеїдів електрофоретичним шляхом, математичну обробку та, оцінку, вихідних даних, відповідно до корисної моделі, додатково у пробі сироватки крові досліджують концентрації ферменту АЛТ печінкового комплексу, білірубіну, холестерину, лужної фосфатази, орозомукоїдів, як маркерів онкологічних і запальніх процесів, шляхом ракетного електрофорезу, з використанням 1 % агарозного гелю, вуглецевого антигену Са-19-9, як специфічного маркера пухлин підшлункової залози, шляхом твердофазного імуноферментного аналізу, вміст середньомолекулярних пептидів, як інтегрального показника ендогенної інтоксикації, за рівнем поглинання середньомолекулярних пептидів у монохроматичному світовому потоці на довжині хвилі аналізатора 254 нм, після вивільнення сироватки крові від високомолекулярних пептидів і білків за допомогою трихлороцтвотої кислоти, і центрифугування надосадової рідині, Тимолову пробу, визначають габарити печінки, а також тривалість переджовтяничного періоду, стать і вік клініко-анамнестичним шляхом, при математичній обробці даних обчислюють співвідношення фракцій орозомукоїдів ОР-1, ОР-1а, ОР-3, а оцінку вихідних даних виконують за допомогою балів, при цьому β -ліпопротеїди

оцінюють у +5 або -2 бали, при концентрації $\leq$ 60 або > 60 од, фермент АЛТ печінкового комплексу - у +5 або -3 бали, при концентрації $\leq$ 3 або > 3 од, білірубін - у -3 або +2 бали, при концентрації $\leq$ 170 або > 170 мкмоль/л, холестерин - у -2 або +3 бали, при концентрації $\leq$ 8,5 або > 8,5 мкмоль/л, лужну фосфатазу - у -6 або +3 бали, при концентрації $\leq$ 320 або > 320 мкмоль/л, орозомукоїди - у +5 або -2 бали, при β хін кумуляції $\leq$ 1,6 або > 1,6 г/л, співвідношенню фракцій ОР-1 привласнюють +11 або -6 балів, при значенні $\leq$ 60 або > 60 %, співвідношенню фракції ОР-1 а надають -3 або +4 бали, при значенні $\leq$ 8 або > 8 %, співвідношенню фракції ОР-3 оцінюють у -3 або +4 бали, при значенні $\leq$ 1 або > 1 %, Тимолову пробу - у +10 або -7 балів, при значенні $\leq$ 5 або > 5 од, вміст вуглецевого антигену Са-19-9 - у -2 або +6 балів, якщо його концентрація сягає $\leq$ 400 або > 400 од/мл, середньо молекулярних пептидів - у +7 або -5 бали, якщо β хін число дорівнює $\leq$ 0,18 або > 0,18 од оптичної щільноти, розміри печінки - у -3 або +2 бали, якщо β хін відхилення від норми сягає $\leq$ 2 або > 2 см, тривалість переджовтяничного періоду - у -3 або +4 бали, при II відповідності $\leq$ 7 або > 7 діб, стать - у +2 або -6 балів, якщо вона чоловіча або жіноча, вік - у -7 або +6 балів, якщо він дорівнює $\leq$ 50 або > 50 років, відповідно, підсумовують бали та діагностують холестаз пухлинного або вірусного ґенезу, якщо сума балів дорівнює $\geq$ +13 або $\leq$ -13 балів, відповідно, або початкову фазу холестазу пухлинного або вірусного ґенезу, якщо сума балів укладається у проміжок від $\geq$ +12 до +1 або від -1 до $\leq$ -12 балів, відповідно.

Причинно-наслідковий зв'язок сукупності істотних ознак дійсної корисної моделі з вищезазначенним технічним результатом, тобто зі збільшенням точності діагностування, полягає в наступному.

Збільшення масиву оцінних критеріїв, які кореляють з синдромом холестазу, зв'язується із зачлененням як діагностичних критеріїв ферменту АЛТ печінкового комплексу, білірубіну, холестерину, лужної фосфатази, орозомукоїдів; як маркерів онкологічних і запальніх процесів, співвідношень фракцій останніх ОР-1, ОР-1а, ОР-3, Тимолової проби, вуглецевого антигену Са-19-9, як специфічного маркера пухлин підшлункової залози, середніх молекул, як інтегрального показника ендогенної інтоксикації, розмірів печінки, переджовтяничного періоду, у відповідності до статі й віку хворого.

Фермент АЛТ печінкового комплексу (надалі АЛТ), підвищення якого є характерним для ураження печінки, в першу чергу - для вірусних гепатитів. В значно менший мірі підвищується при патології пухлинного ґенезу. За результатами кореляційного аналізу коефіцієнт сполучення $\phi = -0,43$.

Білірубін (БР) - жовчний пігмент, що підвищується при порушенні видільної функції печінки та наявності обструкції жовчовивідніх шляхів.

Холестерин (ХР), β -ліпопротеїди (β -ЛП) - маркери при комплексній оцінці холестазу, підвищається, як при холестазах вірусного та пухлинного ґенезу. Відносно кореляційного зв'язку з імовірніс-

то ризику наявності онкопатології відповідно $\varphi = 0,30$ та $\varphi = -0,32$.

Лужна фосфатаза (ЛФ) один з найпоширеніших маркерів холестазу. Більш суттєво зростає при холестазі пухлинного генезу ($\varphi = 0,44$)

Орозомукод (ОР) - блок гострої фази запалення, підвищення якого є характерним для запального (вірусних гепатитів) та, в більшій мірі, для пухлинного процесу (зокрема, пухлин панкреатодуodenальної зони). Встановлено більш суттєве зростання при холестазі пухлинного генезу ($\varphi = 0,39$)

Співвідношення фракцій орозомукоду ОР-1, ОР-1а, ОР-3. Зміні мають більшу інформативність та специфічність у порівнянні з вмістом орозомукоду при оцінці генезу патологічного процесу (пухлинний або запальний). За результатами кореляційного аналізу встановлено достовірне ($p < 0,05$) зростання імовірності онкопатології при зниженні рівня ОР-3 ($\varphi = -0,73$), ОР-1а $\varphi = -0,51$ та підвищенні рівня ОР-1 ($\varphi = 0,36$)

Тимолова проба (ТП) осадова проба, яка оцінює білково-синтетичну функцію печінки, підвищується при захворюваннях печінки (зокрема, при вірусних гепатитах). Імовірність холестазу вірусного генезу підвищується при зростанні тимолової проби $\varphi = -0,69$

Вуглецевий антиген СА-19-9 специфічний маркер пухлин підшлункової залози $\varphi = 0,33$, але менш суттєве підвищення також можливо при жовтяниці та холестазі вірусного генезу.

Середньомолекулярні пептиди (СМП) інтегральний маркер ендогенної інтоксикації, підвищується я в гостром періоді вірусних гепатитів та корелює із ступенем розвитку інтоксикаційного синдрому, значно менше підвищується при пухлинному процесі ($\varphi = -0,57$).

Розміри печінки збільшення розмірів спостерігається, як наслідок лімфомакрофагальної інфільтрації при вірусних гепатитах, та, в більшій мірі, у наслідок холестазу, зокрема пухлинного генезу ($\varphi = 0,30$).

Тривалість переджовтяничного періоду. Термін від появи перших скарг до розвитку жовтяниці. Більш тривалий переджовтяничний період є характерним для жовтяниць пухлинного генезу, ніж для вірусних гепатитів ($\varphi = 0,37$).

Стать чоловіча має високий ступень кореляції з наявністю холестазу пухлинного генеза, на відміну від холестазу вірусного генезу. За результатами кореляційного аналізу встановлено достовірне ($p < 0,05$) зростання імовірності онкопатології у чоловіків (коєфіцієнт сполучення $\varphi = 0,39$).

Вік. З підвищенням віку значно зростає імовірність наявності холестазу пухлинного, ніж вірусного генезу. За результатами кореляційного аналізу коєфіцієнт сполучення $\varphi = 0,39$.

Іншим ресурсом перевершення технічного результату є вагова кваліфікація діагностичних критеріїв за допомогою оцінних балів, опрацьованих

науково-практичним шляхом, адже цифрові параметри допускають можливість їх інтерпретації, що прямим чином збільшує точність діагностування ($p \geq 0,95$). Насамперед, суми балів є визначальними у відрізенні пухлинного генезу холестазу ($\Sigma B \geq +13$) від вірусного ($\Sigma B \geq -13$ балів), а коли результат (ΣB) укладається у проміжок від $\geq +12$ до $+1$ або від -1 до ≤ -12 балів, - у кваліфікації початкових фаз холестазу пухлинного або вірусного генезу, відповідно.

Це дозволяє стверджувати, що сукупність ознак способу діагностики холестазу є суттєвою та відповідає критерію «новизна», оскільки має причинно-наслідковий зв'язок з реалізацією вищезначеного технічного результату та не випливає явним чином з досліджуваного рівня техніки.

Способ ілюструється «Школою діагностичних балів, щодо діагностики холестазу».

Відомості, які підтверджують можливості здійснення способу діагностики холестазу та перевершенння вищезначеного технічного результату полягають в наступному.

Для відтворення способу застувають обладнання: центрифугу ОПН-3 (Киргистан), камеру для горизонтального електрофорезу «SE-2» та блок постачання «Эльф-4» («Helicon», Росія) для електрофорезу, спектрофотометр «СФ-46» («ЛОМО», Росія), спектрофотометр АІФ-М/340 («Вітязь», Білорусь).

Сутність. У пробі сироватки крові досліджують концентрації 3-ліпопро-тейдів (β -ЛП) електрофоретичним шляхом, АЛТ-спектрофотометрично за методом Райтмана-Френкеля, БР - за методом Єндрашка, ХР - фотометрично, ОР - шляхом ракетного електрофорезу з використанням 1 % агарозного гелю, СА-19-9 шляхом твердофазного імуноферментного аналізу стандартним набором реагентів «СА 19-9-ИФА-БЕСТ», СМП - спектрофотометрично за рівнем поглинання середньомолекулярних пептидів у монохроматичному світовому потоці на довжині хвилі аналізатора 254 нм, після вивільнення сироватки крові від високомолекулярних пептидів і білків за допомогою трихлороцтової кислоти, і центрифугування надосадової рідині, ТП-фотометрично. Перкуторно за Курловим визначають розміри печінки, а клініко-анамнестичним шляхом - тривалість переджовтяничного періоду, стать і вік хворого. Для оцінки співвідношення глікоформ ОР-1, ОР-1а, ОР-3 проводиться перехресний афінний імуноелектрофорез (ПАЕ) у 1 % агарозному гелі в присутності: у першому напрямку лектину Canavalia ensiformis (ConA) або Phaseolus vulgaris (PHA-L) («Лектинотест», Україна), у другому напрямку-антитіл до ОР. Взаємодія ОР з ConA призводить до появи трьох піків, які характеризують ступінь спорідненості до лектину. При цьому пік 1 (ОР-1) представлений молекулами ОР, що не зв'язуються з лек-тіном, пік 3 (ОР-3) - молекулами із сильною спорідненістю до лектину, а пік 2 - проміжний варіант із слабкою спорідненістю. При взаємодії ОР з PHA-L утворюється два піка: ОР-1 а - фракція, що не зв'язується і ОР-2 а - фракція, що зв'язується з лектином. Усі діагностичні критерії, як такі, що корелюють з синдромом холестазу, піддають ваговій

Інформативні критерії діагностування холестазу

кваліфікації за допомогою оцінних балів. При цьому β-ЛП оцінюють у +5 або -2 бали, при концентрації ≤ 60 або > 60 од, АЛТ - у +5 або -3 бали, при концентрації ≤ 3 або > 3 од, БР - у -3 або +2 бали, при концентрації ≤ 170 або > 170 мкмоль/л, ХР - у -2 або +3 бали, при концентрації ≤ 8,5 або > 8,5 мкмоль/л, ЛФ - у -6 або +3 бали, при концентрації ≤ 320 або > 320 мкмоль/л, ОР - у +5 або -2 бали, при $I_{\text{х}}$ кумуляції ≤ 1,6 або > 1,6 г/л. ОР-1 привласнюють +11 або -6 балів, при значенні ≤ 60 або > 60 %, ОР-1 а надають -3 або +4 бали, при значенні ≤ 8 або > 8 %, ОР-3 оцінюють у -3 або +4 бали, при значенні ≤ 1 або > 1 %, ТП - у +10 або -7 балів, при значенні ≤ 5 або > 5 од, СА-19-9 - у -2 або +8 балів, якщо його концентрація сягає ≤ 400 або > 400 од/мл, СМП - у +7 або -5 бали, якщо $I_{\text{х}}$ число дорівнює ≤ 0,18 або > 0,18 од оптичної щільності. Розміри печінки оцінюють у -3 або +2 бали, якщо відхилення від норми сягає ≤ 2 або > 2 см, тривалість переджовтяничного періоду - у -3 або +4 бали, при відповідності ≤ 7 або > 7 діб, стать - у +2 або -6 балів, якщо вона чоловіча або жіноча, вік - у -7 або +6 балів, якщо він дорівнює ≤ 50 або > 50 років. Надалі підсумовують бали та діагностують холестаз, при цьому диференціювання сум балів дозволяє виявити пухлинний або вірусний генез останнього, при $\Sigma B \geq +13$ або < $\Sigma B \geq -13$ балів, відповідно, і аналогічно констатувати початок розвитку холестазу пухлинного або вірусного генезу, якщо сума балів укладається у проміжок від $\geq +12$ до +1 або від -1 до ≤ -12 балів, відповідно.

Теоретично математична модель діагностування має вигляд нерівності:

$$(A1 = +13) \leq \Sigma B \leq (A2 = -13)$$

де: ΣB - сума балів

(A1) - гіпотеза про холестаз пухлинного генезу

(A2) - гіпотеза про холестаз вірусного генезу

Практично, поріг прийняття рішення за будь-якою з гіпотез відбуває перевищення частоти правильних діагнозів над частотою помилкових. У дійсному ж способі умовою прийняття гіпотези A1 є перевищення заданої суми балів ($\Sigma B \geq +13$), а для гіпотези A2 - її зниження ($\Sigma B \geq -13$). При цьому встановлено, що імовірність прийняття гіпотез як A1, так і A2 для заданих ΣB сягає 95 %, а при $\Sigma B = \pm 20$ вона прагне до 99 %. Тобто, при $\Sigma B \geq +13$ прогнозують переважання імовірності онкопатології, з вірогідністю помилки $\sim \pm 5$ %, а при $\Sigma B \geq +20$ - на межі ± 1 %.

При опрацюванні способу у частині забезпечення найвищої точності враховували інформативність діагностичних критеріїв:

$$I = \Sigma I,$$

$$I_j = 10 \lg \frac{P_1}{P_2} \cdot 0,5 \cdot (P_1 - P_2),$$

де: I - інформативність діагностичного критерію;

I_j - інформативність діапазону (градації) j-ї ознаки;

P_1 - відносна частота ознаки в одній групі;

P_2 - відносна частота ознаки в другій групі.

Враховуючи замалу інформативність рівня білка, швидкості осідання еритроцитів, співвідношення фракцій орзомукоїду OP-2 тощо ($I < 0,7$), як факт слабкого зв'язку з холестазом, до основи поновленого масиву діагностичних критеріїв покладені лише ті з них, для котрих $I \geq 0,7$, тобто які найбільше корелюють з синдромом холестазу. Наприклад, за «Шкалою діагностичних балів» найбільша інформативність серед залучених діагностичних критеріїв показана для $I_{\text{тт}}=6,20$; $I_{\text{ор-3}}=6,18$; $I_{\text{вік}}=4,18$; $I_{\text{СМП}}=3,42$; $I_{\text{ор-1а}}=2,80$, а найменша для $I_{\text{БР}}=0,73$; $I_{\text{ЛФ}}=0,75$; $I_{\text{печінка}}=0,77$. Вихідячи із взаємозалежності фракцій OP-1а і OP-2а, також не враховувався показник OP-2а, оскільки $I_{\text{ор-1а}} > I_{\text{ор-2а}}$. За цих умов використання запропонованого рішення задачі розширяє уявлення про онтогенез холестазу, характер його агресії, а диференціювання вихідних даних збільшує точність діагностування більше ніж у 5-6 разів відносно прототипу; що при багаторазовому використанні робить його індивідуальним для діагностування хворих будь-якої статі та вікової категорії.

Приклад 1. Хворий Ч., 53 років, перебував у Дніпропетровській міській Інфекційній лікарні (І/х №1178 від 17.02.06) з підоозрою на вірусний гепатит середньої важкості, зі скаргами на слабкість, свербіж, помірною жовтяницею шкіри й інтенсивністю склер.

Діагностували за умов дійсного способу. У відібраний пробі сироватки крові окрім концентрації (β-ЛП) досліджували рівні АЛТ, БР, ХР, ОР шляхом ракетного електрофорезу з використанням 1 % агарозного гелю. Для дослідження СА-19-9 застосовували твердофазний імуноферментний аналіз. СМП виявляли за рівнем поглинання середньомолекулярних пептидів у монохроматичному світовому потоці на довжині хвилі аналізатора 254 нм, після вивільнення сироватки крові від високомолекулярних пептидів і білків за допомогою трихлороцтової кислоти. Надосадову рідину піддавали центрифугуванню. Фотометрично визначають білково-осадову ТЛ. Розміри печінки виявляли перкуторно за Курловим. Клініко-анамнестичним шляхом з'ясовували тривалість переджовтяничного періоду, стать і вік хворого. Оцінку співвідношення глікоформ OP-1, OP-1a, OP-3 проводили за методом перехресного афінного імуноелектрофорезу (ПАІЕ) у 1 % агарозному гелі. Обчислювали співвідношення фракцій орзомукоїду OP-1, OP-3 відносно суми 3 фракцій ОР при його взаємодії з лектіном СопА та OP-1 a відносно суми 2 фракцій ОР при його взаємодії з лектіном RHA-L по площі піка, що обмежує зону преципітації відповідної фракції.

β-ЛП = 86 од, АЛТ = 2,6 мкмоль/л, БР = 211 мкмоль/л, ХР = 9,2 мкмоль/л; ЛФ = 322 МО/л; ОР = 2,56 г/л; OP-1 = 51,57 %; OP-1 a = 25,42 %; OP-3 = 1 %, ТП = 4,0 од; СА-19-9 = 280 од/мл; СМП = 0,16 од/о/ш; збільшення печінки на 2 см; тривалість переджовтяничного періоду понад 7 діб.

За допомогою оцінних балів усі діагностичні критерії піддавали вагові кваліфікації (див. «Шкалу діагностичних балів»): β-ЛП (>60 од) = -2; АЛТ (≤ 3 м-моль/л) = +5; БР (> 170 мкмоль/л) = +2; ХР ($> 8,5$) = +3; ЛФ (≥ 320 МО/л) = +3; ОР ($> 1,6$ г/л) = +5; OP-1 (≤ 60) = +11; OP-1a (≤ 8) = +4; OP-3 (=1) =

+3; ТП (≤ 5) = +10; Са-19-9 (< 400) = -2; СМП ($\leq 0,18$) = +7; Печінка (≤ 2 см) = -3; статъ (чол.) = +2; вік (> 50 років) = +6; тривалість переджовтяничного періоду (> 7 діб) = +4. Сума балів для конкретного приклада сягає +58. Від того, що $\Sigma B \geq +13$, з вірогідністю 99 % діагностували холестаз пухлинного генезу. При ЕРХЛГ знайшли підтвердження діагнозу - пухлина головки підшлункової залози.

Приклад 2. Хвора Ш., 33 років перебувала у Дніпропетровській міській Інфекційній лікарні (І/х № 5762 від 21.10.05). Скарги при надходженні на слабкість, зниження апетиту, свербіж шкіри. При огляді помірна жовтяниця шкіри, інтенсивність склер.

Діагностували за умов дійсного способу, як за-значено вище.

β -ЛП = 69 од, АЛТ = 6,5 ммоль/л, БР = 269 мкмоль/л, ХР = 10,1 ммоль/л, ЛФ = 207 МО/л, ОР = 0,7633 г/л, ОР-1 = 55,61 %, ОР-Іа = 8 %, ОР-З = 5 %, ТП = 19,5 од, СА-19-9 = 400 од/мл, СМП = 0,26 од.о/щ, збільшення печінки на 1 см, тривалість переджовтяничного періоду 8 діб.

За допомогою оцінних балів усі діагностичні критерії піддавали ваговій кваліфікації (див. «Шкалу діагностичних балів»): β -ЛП (> 60 од) = -2; АЛТ (> 3 м-моль/л) = -3; БР (> 170 мкмоль/л) = +2; ХР ($> 8,5$) = +3; ЛФ (≤ 320 МО/л) = -6; ОР ($\leq 1,6$ г/л) = +5; ОР-1 (≤ 60) = +11; ОР-Іа (≤ 8) = +4; ОР-З (> 1) = -5; ТП (> 5) = -7; Са-19-9 ($= 400$) = -2; СМП ($> 0,18$) = -5; Печінка (≤ 2 см) = -3; статъ (жін.) = -6; вік (≤ 50 років) = -7; тривалість переджовтяничного періоду (> 7 діб) = +4. Сума балів для конкретного приклада сягає -17. На основі дослідження статево-вікових, клініко-анамнестичних та лабораторних даних з вірогідністю 95 % діагностували холестаз вірусного генезу, оскільки $\Sigma B \leq -13$ балів, що знайшло підтвердження за результатами лікування і контролльних досліджень.

Узагальнюючи наведені приклади, можливо дійти висновку про те, що збільшення числа діагностичних критеріїв, які корелюють з синдромом холестазу, іх вагової кваліфікації за допомогою оцінних балів і диференціювання, істотно збільшується точність кінцевого результату, при імовірності помилки $\pm 5\%$, що у 96,9 % випадків поліпшує формування онкологічних груп серед хворих на холестаз, де понад 84 % випадків складають результати точних діагнозів, з вірогідністю помилки $\pm 1\%$.

Приклад 3. Хворий С., 61 років перебував у Дніпропетровській міській Інфекційній лікарні (І/х № 316 від 22.02.06). Скарги при надходженні на слабкість, відсутність апетиту, легкий свербіж шкіри. При огляді помірна жовтяниця шкіри, та інтенсивна - склер.

Діагностували за умов дійсного способу, як за-значено вище.

β -ЛП = 79 од, АЛТ = 3,7 ммоль/л, БР = 237 мкмоль/л, ХР = 8,6 ммоль/л, ЛФ = 560 МО/л, ОР = 1,0932 г/л, ОР-1 = 62,22 %, ОР-Іа = 0 %, ОР-З = 10,74 %, ТП = 15,55 од, СА-19-9 = 300 од/мл, СМП = 0,21 од.о/щ, збільшення печінки на 2 см, тривалість перед-жовтяничного періоду 8 діб.

За допомогою оцінних балів усі діагностичні критерії піддавали ваговій кваліфікації (див. «Шкалу діагностичних балів»): 0-ЛП (> 60 од) = -2; АЛТ (> 3 м-моль/л) = -3; БР (> 170 мкмоль/л) = +2; ХР ($> 8,5$) = +3; ЛФ (> 320 МО/л) = +3; ОР ($\leq 1,6$ г/л) = -2; ОР-1 (> 60) = -6; ОР-Іа (≤ 8) = +4; ОР-З (> 1) = -5; ТП (> 5) = -7; Са-19-9 (≤ 400) = -2; СМП ($> 0,18$) = -5; Печінка (≤ 2 см) = -3; статъ (чол.) = +2; вік (> 50 років) = +6; тривалість переджовтяничного періоду (> 7 діб) = +4. Сума балів для конкретного приклада сягає -11. Оскільки $\Sigma B \leq -11$ балів, в даному випадку можна констатувати імовірність початку холестазу вірусного генезу.

Таким чином, приклади конкретного використання запропонованого рішення задачі інформують про можливість його клінічного використання з перевершеннем технічного результату, втіленого у збільшенню точності діагностування, завдяки збільшенню числа діагностичних критеріїв, які корелюють з синдромом холестазу, іх вагової кваліфікації за допомогою оцінних балів і диференціювання. Збільшенню точності кінцевого результату більш ніж у 10-15 разів відносно прототипу, сприятиме покращенню результатів лікування холестазу, переважно, за рахунок відрізнення його пухлинного генезу від вірусного, а разом із цим - зменшувати токсичні навантаження на людину, що відповідає критерію «промислова придатність», а з урахуванням п.2 Ст.7 Закону і вище наданих тверджень - допускає кваліфікацію дійсного рішення задачі як корисну модель процесу.

Джерела інформації:

1. Способ діагностики внутрішньопечінкового холестазу при хронічних гепатитах:

Пат. 56829 А, МПК G01N21/00, A61B10/00 / Коваль В.Ю., Ганич О.М., Ганич Т.М. (Україна); Ужгородський національний університет (Україна). -№2002097664; заявл. 25.09.02; опубл. 15.05.03.

2. Способ диагностики холестаза печени с помощью электрофореза липопротеидов сыворотки крови: Пат. 2128835 С1 Россия, МПК G01N33/48 / Логинов А.С., Чебанов С.М., Матюшин Б.Н., Садовиков В.М., Решетняк В.И., Шибаева Л.О. (Россия); Центральный научно-исследовательский институт гастроэнтерологии (Россия). -№96106239/14; заявл. 01.04.96; опубл. 10.04.99.

Шкала діагностичних балів, щодо діагностики холестазу

Діагностичні критерії та одиниці їх вимірювання	Градації	Бали	Інформативність
			1
β -ліпопротеїди, од	≤ 60	+5	1,02
	> 60	-2	
	≤ 3	+5	
фермент АЛТ печінкового комплексу, ммоль/мл	> 3	-3	1,70
	≤ 170	-3	
	> 170	+2	
білірубін, мкмоль/л	$\leq 8,5$	-2	0,73
	$> 8,5$	+3	
	≤ 320	-6	
холестерин, ммоль/л	> 320	+3	0,75
	$\leq 1,6$	-2	
	$> 1,6$	+5	
співвідношення фракцій орозомукоїду ОР-1, %	≤ 60	+11	1,26
	> 60	-6	
	≤ 8	+4	
співвідношення фракцій орозомукоїду ОР-1 а, %	> 8	-3	2,80
	≤ 1	+3	
	> 1	-5	
Тимолова проба, од	≤ 5	+10	6,20
	> 5	-7	
	≤ 400	-2	
вуглецевий антиген Са-19-9, од/мл	> 400	+6	1,19
	$\leq 0,18$	+7	
	$> 0,18$	-5	
Печінка (збільшення), см	≤ 2	-3	0,77
	> 2	+2	
	≤ 7	-3	
тривалість переджовтяничного періоду, діб	> 7	+4	1,32
	чол.	+2	
	жін.	-6	
вік, років	< 50	-7	4,18
	> 50	+6	

(11) 47527

Пронумеровано, прошито металевими
люверсами та скріплено печаткою

3 арк.

10.02.2010

Уповноважена особа

(підпис)

